

Sibylle Berg
(Weimar, 1962)

Nascuda i criada a Weimar, a l'antiga República Democràtica Alemanya. Va començar la seva carrera artística fent de titellaire, fins que el 1984 es va traslladar a la República Federal d'Alemanya. Va fer una estada a la Scuola Dimitri de Tesino, Suïssa, i posteriorment va tenir diverses feines. Va començar a escriure, va publicar els primers articles i reportatges, i va esdevenir columnista a *Zeit-Magazin*. El 1997 va aparèixer el seu primer llibre, al qual van seguir altres novel·les i llibres de narracions. *Helges Leben* (2000) va ser la seva primera obra teatral. Posteriorment va escriure *Hund, Frau, Mann* (2001), *Herr Mautz* (2001), *Schau, da geht die Sonne unter* (2003), *Das wird schon* (2004), *Wünsch dir was! Ein Broadwaytaugliches Musical* (2006) i *Von denen, die überleben* (2008). Actualment viu a Zuric.

Més informació
www.sibylleberg.ch/flash/

Falk Richter
(Hamburg, 1969)

Falk Richter és un dels dramaturgs i directors d'escena alemanys més importants de la seva generació. Les seves obres han estat traduïdes a més de 25 llengües i s'han estrenat arreu del món. A part d'escriure i dirigir els seus propis textos, Richter ha dirigit Shakespeare, Txèkhov, Schiller, Brecht i diversos autors contemporanis, com ara Caryl Churchill, Harold Pinter, Martin Crimp, Sarah Kane, Jon Fosse, Mark Ravenhill, Lars Noren i Roland Schimmelpfennig, i òperes de Txaiovski, Strauss i Weber. Richter és director resident a la Schaubühne de Berlín des de l'any 2000 i també ha dirigit en teatres com el Burgtheater de Viena, la Schauspielhaus d'Hamburg, la Schauspielhaus de Zuric, el Teatre Nacional de Brussel·les, el Teatre Nacional d'Oslo i l'Òpera de Frankfurt. Entre els seus textos destaquen *Alles. In einer Nacht* (1997), *Kult - Geschichten für eine virtuelle Generation* (1997), *Gott ist ein DJ* (1998), *Peace* (2000), *Electronic City* (2002), *Sieben Sekunden/In God We Trust* (2003), *Das System* (2002), *Unter Eis* (2004), *Eine kurze Verstörung* (2005), *Die Verstörung* (2005), *Im Ausnahmezustand* (2007) i *Trust* (2009). L'any 2006 va impartir un curs a l'Obrador d'estiu.

Més informació
www.falkrichter.com

Gos, dona, home
Horaris: dimecres i divendres a les 22 h
i dissabte a les 20 h

En estat d'excepció
Horaris: dijous i dissabte a les 22 h
i diumenge a les 19 h

Preu: 18 €
Abonament per als dos espectacles: 25 €

Venda d'entrades a la taquilla de la sala,
Catalunya Caixa i Telentrada
Telèfon: 902 10 12 12
www.telentrada.com

Sala Beckett/
Obrador Internacional
de Dramatúrgia
Carrer Alegre de Dalt, 55 bis
08024 Barcelona
Telèfon: 93 284 53 12
Fax: 93 219 79 27
info@salabeckett.cat
www.salabeckett.cat

Metro: línia 4 (Joanic o Alfons X)
Autobusos més propers: 24, 31, 32, 39, 55,
74, 92, 114, 116
Parades de Bicing més properes: plaça
Rovira, plaça Joanic, carrer Secretari
Coloma (entre carrers Providència i
Legalitat) i carrer Balcells (amb carrer
Secretari Coloma)

Servei de bar i cafeteria

Disseny: Enric Jardí

Sala subvencionada per:

Amb la col·laboració de:

Proper espectacle

Londres (Paret marina / T5)
— de Simon Stephens
Traducció de Violeta Roca
Direcció: Marta Angelat
— del 19/03/2011 al 03/04/2011

Propers cursos

— Dramatúrgia (especialitzat)
Más allá del diálogo
amb José Sanchis Sinisterra
del 14 al 18/03/2011

— Escriptura teatral (especialitzat)
Escriure com bojós
amb Carlos Be
del 15/03/2011 al 12/04/2011

— Escriptura teatral (iniciació)
*Fusteria pràctica per a la creació
de personatges*
amb Marc Rosich
del 05/04/2011 al 21/06/2011

— Escriptura teatral (iniciació)
De la rèplica a l'obra
amb Jordi Prat i Coll
del 06/04/2011 al 15/06/2011

— Escriptura teatral (especialitzat)
*Monòleg teatral. Viatge a les formes
contemporànies*
amb Enric Nolla
del 07/04/2011 al 16/06/2011

Segueix-nos a Facebook

Programa doble de teatre alemany contemporani

Gos, dona, home
— de Sibylle Berg

Traducció: Albert Tola
Direcció: Rafa Cruz

En estat d'excepció
— de Falk Richter

Traducció: Albert Tola
Direcció: Ricard Gázquez

Del 16/02/2011 al 13/03/2011, en alternança

Amb Jordi Figueras, Carme González i Guillem Motos

Una producció de LCP (Low Cost Projekt)

Sala Beckett
Obrador Internacional
de Dramatúrgia

Programa doble de teatre alemany contemporani

Moguts per un interès comú en la dramaturgia contemporània, us proposem dues obres escrites originalment en alemany: *Gos, dona, home* i *En estat d'excepció*. Un mateix equip artístic: tres actors i dos directors teatrals compartint escenografia i equip tècnic.

Després d’una sèrie de converses, ens vam plantejar dur a terme un projecte que ens permetés conèixer alguns dels mecanismes de l’escriptura i l’escenificació com a experiència per entendre els codis i el llenguatge teatrals. Aquest és el motor de tot plegat: engegar un procés fet a la mida de les circumstàncies que trobem en el dia a dia amb els actors. I és sobretot això el que us oferim: el treball amb el text i amb els actors.

Hem volgut apropar-nos al màxim a l’espectador. És la vostra mirada crítica la que dona sentit a les històries que tenen lloc a escena, perquè parlem de coses que connecten de forma molt directa amb temes de l’actualitat, amb minúcies ridícules però també amb grans dilemes o decisions crucials. D’una banda, la paraula esdevé una joguina perillosa; de l’altra, les situacions, aparentment quotidianes, ens conviden a reflexionar sobre la inèrcia dels comportaments i la capacitat d’actuar dins el teixit social.

Rafa Cruz i Ricard Gázquez

Una producció de LCP (Low Cost Projekt)

Espectacles subvencionats per l’Institut Català de les Indústries Culturals

Generalitat de Catalunya Institut Català de les Indústries Culturals

Amb una ajuda a les traduccions del Goethe Institut-Barcelona

GOETHE-INSTITUT BARCELONA

Del 16/02/2011 al 12/03/2011

Gos, dona, home — de Sibylle Berg

Fitxa artística

Autora Sibylle Berg
Traducció Albert Tola
Direcció Rafa Cruz

Intèrprets
Home Jordi Figueras
Dona Carme González
Gos Guillem Motos

Escenografia Eugenio Szwarzer
Il·luminació Sylvia Kuchinow
Espai sonor Laura Teruel
Vestuari Clara Peluffo
Perruqueria Michelle Bassols
Disseny gràfic Guillermo Bragoni
Fotografia Tristán Pérez-Martín
Ajudant de direcció Ricard Gázquez
Producció executiva La Troca
Agraïments Àlex Serra, Henriette Hubacher, Ursula Wahl, Gretel Stuyck, Yago Morera, Pedro Perez Calvo
Durada 60’

L’obra

A *Hund, Frau, Mann* (*Gos, dona, home*, 2001) trobem tota la poètica de Sibylle Berg: els protagonistes són tres éssers que «no criden l’atenció. Ni clarament bonics, ni gaire lletjos»: un Gos, un Home i una Dona. Aquests dos últims, solters al voltant de la quarantena, es coneixen i comencen una història d’amor sense massa expectatives, entre alts i baixos, més per posar fi a l’avorriment que no pas per veritable convicció. La imatge d’una nova vida junts es revela en poc temps com només un miratge, i la felicitat queda com un miracle incomplet que sucumbeix

sota el pes de la quotidianitat. Berg juga amb els cànons de la comèdia, però es manté ben lluny de l’obligació moral d’un *happy end*: quan l’amor arriba, és difícil gestionar-lo, el sexe pot esdevenir un gest mecànic i el cicle biològic de l’ésser humà avança al ritme monòton de la rutina. La relació entre home i dona es fa impossible perquè cadascú ja és esclau del seu propi individualisme: poden estar junts només si un dels dos agafa una posició d’avantatge sobre l’altre. Així, quan l’Home es posa misteriosament malalt i esdevé l’element feble, la Dona pot fer allò que millor sap fer, és a dir, cuidar del company com si fos un fill. D’aquesta manera, la relació de parella entre persones adultes manifesta el seu fracàs en aquest succedani de l’amor maternal, que resulta fins i tot morbós: la Dona lliga l’Home al llit de manera que no pugui fugir, mentre que l’Home acaba avesant-se a la nova condició i enamorant-se del seu botxí. Al cap i a la fi, l’obra —parafrasejant el Gos quan comenta les pel·lícules de Wong Kar Wai— tracta «de la incapacitat de l’home per estimar. De projeccions i d’influències de la més tendra infantesa». Com les obres citades anteriorment, *Gos, dona, home* també es pot considerar una mena de sàtira il·lustrada dels comportaments humans. Els diàlegs són breus anuncis que interrompen el flux narratiu dels monòlegs, la majoria dels quals estan en mans d’un Gos pensador que té contacte directe amb l’espectador. Tampoc no és cap casualitat que en les obres de Berg apareguin tan sovint animals o altres figures antropomorfitzades que parlen i es comporten com a éssers humans. És una mirada des de l’exterior: el punt de vista de la bèstia fa l’home més bèstia. El Gos analitza impietosament les contradiccions d’una societat en què els humans semblen ja tenir-ho tot, però no són feliços perquè sempre busquen allò que no tenen. I com més coses tenen, més difícil és la recerca: l’animal ja ho ha entès perfectament, això, però «els homes no arriben a tenir mai pensaments així de simples».

Davide Carnevali

«No menyspreïs mai la saviesa d’un gos, car toca de peus a terra més que tu.»

(Proverbi popular xinès)

<i>Del 17/02/2011 al 13/03/2011</i>

En estat d'excepció — de Falk Richter

Fitxa artística

Autor Falk Richter
Traducció Albert Tola
Direcció Ricard Gázquez

Intèrprets
L’home Jordi Figueras
La dona Carme González
El noi Guillem Motos

Escenografia Eugenio Szwarzer
Il·luminació Sylvia Kuchinow
Espai sonor Laura Teruel
Vestuari Clara Peluffo
Perruqueria Michelle Bassols
Disseny gràfic Guillermo Bragoni
Fotografia Tristán Pérez-Martín
Ajudant de direcció Rafa Cruz
Producció executiva La Troca
Agraïments Henriette Hubacher, Ursula Wahl, Anabel Moreno, Carles Cruces, Sara Rosa, Ada Vilaró, Georgina Viñolo i señorita Pepis
Durada 75’

L’obra

Des del punt de vista formal, *Im Ausnahmezustand* (*En estat d'excepció*, 2007) és una història que surt a l’escenari en la seva representació i no en el seu relat, amb personatges que no són només esmentats, sinó que apareixen i actuen davant de l’espectador. Tot i així, domina una atmosfera d’indeterminació, creada no tant per les paraules i les accions dels personatges sinó per tot allò que els personatges no diuen i no fan. L’acció es desenvolupa a l’interior d’una comunitat hiperprotegida, una colònia que ha aixecat barreres entre ella i la resta del món, on viuen uns pocs escollits que es beneficien de possibilitats socials i d’un nivell de vida molt superior als de la gent de fora. La feina, l’oci, les relacions interpersonals: tot sembla planificat per a la satisfacció màxima del ciutadà. Aquesta és, precisament, la insòlita condició d’una societat *im Ausnahmezustand*, tot prenent en consideració les diferents accepcions que l’expressió alemanya pot implicar. En primer lloc, evoca l’«estat d'emergència» que viu aquesta comunitat, constantment amenaçada pels atacs d’aquells que n’han quedat fora i hi volen entrar. En segon lloc, en línia amb la doctrina jurídicopolítica que fa referència a les teories del filòsof alemany Carl Schmitt, l’«estat d'excepció» és aquella condició en la qual l’exercici de les funcions democràtiques s’interromp i l’Estat assumeix la plena sobirania i el control de qualsevol àmbit de la societat, suspenten l’estat de dret i preparant així la dictadura. En aquesta obra, concretament, la condició en la qual els personatges es troben és una dictadura de la forma, aplicada a una societat en què tot ha de semblar funcionar perfectament i les imperfeccions s’han d’eliminar. La tecnologia ajuda a manipular la percepció de la realitat: cada nit, el so artificial del mar encobreix el soroll dels trets, i les imatges de guerrilla gravades per les càmeres de vigilància són esborrades.

Finalment, però, i en tercer lloc, també és la història de l’«estat excepcional» d’una família diferent, en què un Home comença a

dubtar de l’estil de vida que l’està apagant a poc a poc i un Noi hostil als pares busca la seva pròpia sortida, la seva pròpia veritat. Darrere seu podem llegir les contradiccions del Primer Món, incapaç de -o desinteressat a- mirar allò que passa fora dels seus confins, delectant-se en els seus falsos mites: el mite d’una societat perfecta, feta a la mesura de l’home, segons el principi d’economicitat que tendeix als màxims resultats amb el mínim esforç; i el mite de la seguretat, de la por a allò estrany, a l’estranger, a tot allò que «està fora» del nostre coneixement i del nostre control. I aquest és precisament un dels grans temes de la política actual, sobre el qual avui en dia molts governs occidentals construeixen les bases del consens popular. **Davide Carnevali**

Aquesta obra és una adaptació de la pel·lícula de 2007.

Aquest text i l’anterior formen part d’un article més extens titulat «Cap a una crítica a la societat del benestar: Sibylle Berg i Falk Richter». Es pot consultar a l’apartat Pausa de www.salabeckett.cat.

